

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo per il Lazio — Wykładnia art. 12 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21) — Opłaty administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa — Przepisy przewidujące, że wszystkie niefinansowane przez państwo koszty krajowych organów regulacyjnych są nakładane na przedsiębiorstwa z danego sektora proporcjonalnie do dochodów uzyskiwanych przez nie z tytułu sprzedaży towarów lub świadczenia usług w tym sektorze

Sentencja

Artykuł 12 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, iż przepis ten nie stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego takim jak przepisy w postępowaniu głównym, na których mocy przedsiębiorstwa świadczące usługi łączności elektronicznej lub udostępniające sieć łączności elektronicznej są zobowiązane uiszczać opłatę mającą na celu pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych przez krajowy organ regulacyjny i niefinansowanych przez państwo, której kwota jest określana proporcjonalnie do uzyskiwanych przez te przedsiębiorstwa dochodów, pod warunkiem, że opłata ta ma na celu wyłącznie pokrycie kosztów związanych z działalnością wspomnianą w art. 12 ust. 1 lit. a), że całkowite dochody uzyskiwane z tytułu rzeczony opłaty nie przewyższają całkowitych kosztów związanych z tą działalnością oraz że opłata ta jest nakładana na przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 311 z 13.10.2012

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 października 2013 r. — medi GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-410/12 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego medi — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Przeinaczenie dowodów — Brak)

(2013/C 377/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: medi GmbH & Co. KG (przedstawiciel: D. Terheggen, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie T-470/09 medi przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 października 2009 r. (sprawa R 692/2008-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego „medi” jako wspólnotowego znaku towarowego — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Charakter odróżniający oznaczenia słownego „medi”.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w pozostałym zakresie oddalone.

2) medi GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-615/12 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Subwencje przyznane w ramach projektów finansowanych z programu „Kultura 2000” — Żądania zapłaty różnych kwot — Treść skargi — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2013/C 377/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (przedstawiciel: H. Karl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i D. Roussanov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 25 października 2012 r. w sprawie T-161/06 Arbos przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę mającą na celu zasądzenie od Komisji, po pierwsze, kwoty 38 585,42 EUR powiększonej o